

רע"פ 4944/14 - חיים פינקס נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4944/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: חיים פינקס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת ש' בן שלמה) מתאריך 29.6.2014 ב-עפ"ת 51056-01-14

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת ש' בן שלמה) מתאריך 29.6.2014 ב-עפ"ת 51056-01-14, בערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת ט' אוסטפלד נאוי) מתאריך 24.12.2013 ב-ת"ד 6290-05-12.

להלן אביא הנתונים הדרושים להכרעה.

תמצית העובדות

עמוד 1

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, באי מתן זכות קדימה להולכי רגל במעבר חצייה שגרמה חבלה של ממש (עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, בצירוף עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה)), ובנהיגה בקלות ראש שגרמה חבלה של ממש (עבירה לפי סעיף 62(2), בצירוף עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה).
3. לעניין העונש, הצדדים הגיעו להסדר לפיו המשיבה תעתור להשית על המבקש שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בעוד המבקש רשאי לטעון שיוטל עליו שירות לתועלת הציבור. עוד הובהר, כי ככל שהמבקש לא ימצא כשיר לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, התביעה תעתור למאסר בפועל. לבסוף, לאחר שהמבקש הופנה לממונה על עבודות שירות (להלן: הממונה), המבקש נמצא לא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, נוכח מצבו הבריאותי, ומשכך, עתרה המשיבה למאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.
4. בית משפט השלום לתעבורה הנכבד השית על המבקש עונשים שונים, וביניהם 4 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. על רכיב המאסר בפועל שבגזר הדין, המבקש ערער לבית המשפט המחוזי.
5. בית המשפט המחוזי הנכבד הפנה את המבקש לממונה, בשנית, שיבחן שוב האם יש בימצא מקום מתאים עבור המבקש לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות. לאחר שהתקבלה חוות דעת הממונה, אשר בה נמסר, כי ניתן לקלוט את המבקש לעבודות שירות, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת חלף המאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה של 4 חודשים שבית משפט השלום לתעבורה השית על המבקש.
- טענת המבקש
6. בפי המבקש טענה אחת בלבד, ולשיטתו, טענה זו חורגת מעניינו הפרטני ומצדיקה מתן רשות ערעור. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המבקש מ-4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח ל-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת על אף שלא הוגש ערעור לבית המשפט על קולת העונש. החמרה זו אסורה, לטענת המבקש, לפי סעיף 217 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
- דיון והכרעה
7. לאחר שבחנתי את טענת המבקש, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. את נימוקיי לכך אביא מיד בסמוך.
8. הלכה ידועה היא כי בית משפט זה יעניק רשות ערעור לדיון "בגלגול שלישי" במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מענינם של הצדדים הישירים להליך (עיינו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

9. בענייננו, על אף שהסוגיה לה מציין המבקש אכן מעלה שאלה עקרונית (ראו: רע"פ 483/14 אמסלם נ' מדינת ישראל (15.7.2014) (להלן: ענין אמסלם)) - אין היא מתעוררת כאן, כפי שאראה מיד.

10. בנסיבות המקרה שבפני, המבקש הסכים לרצות את מאסרו בדרך של עבודות שירות, וזאת אף שידע שייתכן ובכך יאלץ לרצות עונש מאסר ארוך יותר מזה שנגזר עליו לרצות בבית משפט השלום לתעבורה. הסכמתו זו של המבקש גלומה בדבריו הבאים של ב"כ המבקש בדיון שהתקיים בפני בית המשפט המחוזי הנכבד בתאריך 29.6.2014: "אם בית המשפט ימצא לנכון להסתפק בעבודות שירות, אני סומך על בית המשפט שיאזן". הסכמתו של ב"כ המבקש להמיר את העונש שהוטל על מרשו תוך "איזון" שיעשה על ידי בית המשפט - כמותה כהסכמה להארכת תקופת המאסר באם יוחלט על ריצויו בדרך של עבודות שירות (השוו: ענין אמסלם, בפסקה 19).

11. עוד יצוין, כי כבר בהסדר שהושג בין המשיבה למבקש לעניין הטיעונים לעונש, נקבע כי המשיבה תעתור להשית על המבקש שישה חודשי מאסר לריצויו בדרך של עבודות שירות. בכך המבקש, אשר היה מודע לכך - לא העלה במהלך ההליך בפני בית המשפט המחוזי הנכבד את הטענה כי יחס ההמרה בין מאסר מאחורי סורג ובריא למאסר בדרך של עבודות שירות, צריך להיות אחד לאחד, ואף מכך ניתן ללמוד על הסכמה משתמעת של המבקש להארכת תקופת המאסר, ככל שיקבע בית המשפט המחוזי כי הוא ירוצה בדרך של עבודות שירות (השוו: ענין אמסלם, בפסקה 20).

יפים לעניין זה דברי חברי השופט א' שהם, בהחלטתנו שניתנה זה עתה בעניין אמסלם:

"הדעת נותנת, כי המבקש לא העלה את הטענה הנוגעת למשך תקופת המאסר, בפני ערכאת הערעור, מתוך הבנה כי אם תתקבל טענה זו היא תרע את מצבו, בכך שהוא יאלץ לרצות עונש מאסר מאחורי סורג ובריא... מובן, כי לזו היא המבקש מעלה בפני בית המשפט המחוזי את טענתו הנוכחית, ובכל זאת היא ניתנת פסק הדין כפי שניתן, היה עלינו להידרש לשאלה האם מדובר בסטייה מהוראת סעיף 217 לחוק סדר הדין הפלילי... ואולם, משהמבקש לא עשה כן, ומאחר שהסכמתו להארכת משך המאסר לצורך ריצויו העונש בעבודות שירות, מופיעה לאורך הליך הערעור... איננו נדרשים להכריע בשאלה מעניינת זו, ונותירה בצריך עיון" (שם, בפסקה 22).

12. נוכח כל האמור, הסוגיה שבפני לא מצדיקה מתן רשות ערעור, ודין הבקשה להידחות.

המבקש יתייצב לריצויו עונש המאסר שהושת עליו לביצוע בעבודות שירות - במקום ובזמן שקבע בית המשפט המחוזי הנכבד.

ניתנה היום, י"ח בתמוז התשע"ד (16.7.2014).
